

Apel·les Mestres

«Ats», l'Associació de Teatre Selecte, ha cuidat l'organització d'una sèrie d'actes a honor d'Apel·les Mestres, amb motiu d'haver-se complert el 81 aniversari de la naixença de l'il·lustre patriici.

Trobem just i merescut aquest homenatge. I oportú. En ocasions com l'actual, és de necessitat que les multituds mostrin llur veneració a les altes figures que atorguen jerarquia al nostre poble. I Apel·les Mestres, pel seu talent i el seu historial, bé mereix aquest homenatge popular de Catalunya.

Nosaltres sentim una veneració diriem innata al venerable artista. I ara, en escriure aquestes ratlles d'adhesió als actes celebrats en son honor, el pensament s'envola als dies llunyans de la nostra infància i va seguint pels temps de la primera joventut i de la segona i de la que sigui, fins arribar a l'hora present, que malauradament senyala ja l'hora inicial de la temuda davallada.

De quan érem infants ens vé el record, que mai més no se'ns ha esborrat, dels *Epigrames* que oïem llegir a casa nostra, on el pare com la mare mostraven sempre les mateixes preferències. Com recordem aquella «Heretgia» i aquell anants i vinents de Sant Pere per aquests móns de Déu, explicats amb aquella gràcia fresca i picanta i sempre senyorívola de l'exquisit traductor d'Heine!...

De llavors vé la nostra admiració a Apel·les Mestres, mantinguda després anys i anys de llegir els periòdics catalans i republicans de finals del segle XIXe i començaments del XX.

Qui és que no recorda aquelles caricatures seves i aquells dibuixos de la vella *Publicidad* del vespre, en els temps de la Unió Republicana, en ple apogeu d'Alexandre Lerroux abans de negar a Salmerón?

Per aquelles publicacions manteníem nosaltres secreta amistat—i devota admiració—amb el dibuixant i poeta que sabíem reclòs a una torreta del passatge de Permanyer, allunyat de les lluites i baralles del carrer i consagrat per complet al

UN ABRIC PERFECTE?. Sempre
SASTRERIA MODEL
Doctor Robert, 30 GRANOLLERS

Llocs on es ven LA GRALLA:

Francesc Gurguí : Carrer Clavé
Lluís Gimeno : Carrer Clavé.
Josep Mulet : Pl. Maluquer, 26

les seves quimeres d'artista que el feien embadalir amb la vida dels petits insectes i amb les flors del minúscul jardí que ell mateix cuidava.

Després, llegirem i rellegirem els «Idil-

EVOCACIO

Olga, fores el somni d'un moment,
guspira lleu d'una passió que passa;
tu vas enterbolir mon pensament
amb una vehemència tota lassa.
Vaig besar la teva pell, tot presentint
que seria el primer cop i l'últim bes;
de llavors, Olga, t'has anat esvaïnt;
vaig veure't un dia... i mai més!
Si el destí em deparés la joia folla
de trobar-te novament al meu camí,
sentiria de cop la boca molla,
sentiria aquell bes que va morir
entre carícies i fum de cigarretes,
i una música que cridava els sentits.
Evocaria aquella boca estreta
i la flonjor infantina dels teus pits.
Recordaria aquell mot arran de porta
quan et deia adéu, al passadís:
«Encara que demà ja sigués morta,
amat, avui ja he estat al paradís.»

DOMENEC MIRALTA

Claustres de Poblet

Claustres de llum i majestat
i de silenci que hi don vida.
Plena de triomf la llibertat
dins tes parets ha tret florida...
Silenci lleu, recó, sagrat,
l'obra de Déu hi és reflectida.
El mon hi viu ressuscitat.

Instant que engrapa el pensament
i ofega el meu instint salvatge.
Frases que es mouen lentament
i resen ungits cara al paisatge.

Claustres, record d'eternitat,
contacte fred que al cor arriba...
Passa allà l'ombra d'un abat,
pensament fet de roca viva.

Tremola el cor; desig triomfal
que cap ventada desenterra.
La llum dibuixa el finestral
que està marcat arran de terra.

Oh, claustres de somriure franc!
Us veig ungits d'unció santa
que fa tremir de goig la sang,
misteri d'una llum que encanta.

El dia vola amb un vel blanc
damunt el món que s'ageganta;
passen silencis els fills del fang.

F. POLLS

lis». «Poemes de Mar» i «Margaridó», dels quals avui segurament només en re-treuriem les imperfeccions de lèxic, mal que en patien infinitat d'escriptors d'aquella època, per no dir que en patien tots.

En el florir de la nostra afició al teatre cal que recordem la fruïció amb què llegirem el seu llibre de «Monòlegs», alguns dels quals ens aprenguérem de memòria: «El silenci és d'or», per exemple i «Un anònim». En tots i cada un d'aquells monòlegs hi és viu l'humor del literat i autor dramàtic incipient, que es complavia a jugar amb aquells éssers paradoxals que es conduïen totalment al revés de com enraonaven; tal com massa sovint passa en la vida nostra de cada dia.

Més cap ençà, recordem les estrenes dels drames lírics «La Rosons» i «Pica-rols», en aquella inoblidable temporada de Teatre Líric Català. I encara, «Sirena», «La barca dels afligits» i el seguit d'obres escèniques que han acabat de perfilar la figura de l'autor de «Liliana».

Bona part del prestigi artístic d'Apel·les Mestres és degut a l'exquisit gust amb que ha decorat infinitat de llibres. Però el nostre Apel·les Mestres no és el pulcre dibuixant, sinó el poeta i el literat que sempre i en tots moments, tals com en hores d'exaltació política i en el llarg espai de la guerra del 1914 al 1918, la seva veu era l'expressió viva dels nostres sentiments. ¿Qui és que fos francòfil i no recorda aquell «No passaran!» escrit en les hores angunioses del setge i la destroça de Verdun pels alemanys?

Apel·les Mestres hem de reconèixer que no ha assolit els cimals de la popularitat que aureolaren de prestigi els noms gloriosos de Jacint Verdaguer, Angel Guimerà i Ignasi Iglésies. Però per la honestedat de la seva obra copiosa i diversa i pel to profund d'humanisme que tota ella traspua, tots els catalans hem de veure avui en ell un altre d'aquests grans homes que han bastit, amb l'estorç del seu talent, la cultura del nostre poble i han donat el major prestigi a la nostra llengua vernacla en les hores incertes de la seva renaixença gloriosa.

A. GARRELL

Bombons i Pastes de Te
de la Casa Llibre...

Pastisseria Brustenga

SEMPRE QUE NECESSITEU IMPRESOS...
Demaneu el

Telèfon 2
Gràfics Garrell Granollers

J. Umbert, 30 i 3 (abans Orfeó Granoller)